

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.933 van 13 juni 2000
in de zaak A. 88.823/XII-2381.**

In zake : Hans VANNESTE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69

tegen :

de Hogeschool GENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BRAL,
kantoor houdende te GENT,
Ter Leiekade,
Henleykaai 3 R.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hans VANNESTE
op 3 januari 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"1. de beslissingen van de departementsraad van het
departement Muziek en Dramatische Kunst van de
Hogeschool Gent van 15 oktober 1999 (identificatie-
nummers B/CONS/1999/PER/199 en B/CONS/1999/PER/201)
waarbij en voor zover werd beslist hem voor het
academiejaar 1999-2000 bij deze instelling niet aan te
stellen als lesgever 'klarinet' [...];

en bij samenhang :

2. dezelfde beslissingen van hetzelfde orgaan, van
dezelfde instelling en van dezelfde datum waarbij en
voor zover werd beslist de heer Jef VANDENBULCKE,
lesgever 'klarinet', voor het academiejaar 1999-2000 bij
deze instelling wel aan te stellen als lesgever
'klarinet' voor een opdracht van 10% van een voltijdse
opdracht (wat ook de totale opdracht van de betrokkene
vormt);

3. de beslissing van hetzelfde orgaan, van dezelfde instelling en van dezelfde datum (identificatienummer B/CONS/1999/PER/199) waarbij en voor zover werd beslist de opdracht van de heer Freddy (of Eddy) VAN OOSTHUYSE, gastprofessor 'klarinet', voor het academiejaar 1999-2000 bij deze instelling vast te stellen op 80% van een voltijdse opdracht;

4. de vaststelling door hetzelfde orgaan, van dezelfde instelling van 14 oktober 1999 (zoals opgenomen in een 'Protocol van Akkoord', identificatienummer P/CONS/DOC/1998/PER/007) van de personeelsformatie van het departement Muziek en Dramatische Kunst van de Hogeschool Gent academiejaar 1999-2000, voor zover de onderdelen 'gastprofessor', ambten in 512, en 'lesgever' betreffende, althans het voorstel daartoe (zie art. 278, 9° van het hogescholendecreet van 13 juli 1994), alsmede de beslissing, van onbekende datum, van de raad van bestuur van de hogeschool desomtrent (zie art. 262, 7° van hetzelfde decreet)";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LIEBAUT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. BRAL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Verzoeker is sedert 1 november 1982 tijdelijk aangesteld als deeltijds lesgever 'klarinet', met een opdracht van nu eens 6/18, dan weer 9/18 of ook nog 30%, aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent, bij de oprichting van de Hogeschool Gent geïncorporeerd in het departement Muziek en Dramatische Kunsten.

Hij is in die hoedanigheid, samen met lesgever Jef Van Den Bulcke, eveneens deeltijds lesgever, toegevoegd aan de klas van Freddy Arteel, docent klarinet.

2. Vanaf het academiejaar 1998-1999 stelt de Hogeschool Gent Eddy Van Oosthuyse, voordien al lesgever 'hafabra', aan als gastprofessor 'klarinet', met een deeltijdse opdracht van 20%.

Voor datzelfde jaar wordt de opdracht van verzoeker herleid tot 10%. Ook Jef Van Den Bulcke krijgt een opdracht van 10%.

3. Op 15 oktober 1999 keurt de departementsraad van het departement Muziek en Dramatische Kunst de personeelsformatie voor het academiejaar 1999-2000 goed.

Vastgesteld wordt dat de personeelsbezetting in het conservatorium sterk wordt beïnvloed door een scherpe stijging van het studentenaantal, globaal geschat op 20%, stijging die - naar wordt vermeld - opgevangen wordt door een aantal leden van het onderwijzend personeel bijkomend tot gastprofessor aan te stellen.

Met betrekking tot de optie instrument-zang, wordt voor de instrumentenklas 'klarinet' beslist :

"De sinds vorig jaar opgerichte klas van de heer Van Oosthuyse kent een sterke aangroei. Anderzijds heeft een daling in het studentenaantal in de klas van de heer Freddy Arteel voor gevolg dat één lesgever overbodig wordt. Er wordt voor gekozen de opdracht van de heer Hans Vanneste (10 % lesgever) niet meer te verlengen, aangezien de heer Jef Vandenbulcke als enige verantwoordelijk kan gesteld worden voor de specialisatie 'basklarinet'".

Dienvolgens wordt voor het academiejaar 1999-2000 Eddy Van Oosthuyse als gastprofessor 'klarinet' aangesteld voor 80% van een voltijdse opdracht, Jef Vandenbulcke als lesgever 'klarinet' voor 10% van een voltijdse opdracht. Verzoeker wordt niet heraangesteld. Als reden hiervoor wordt opgegeven : "wordt niet meer ingericht".

4. Met een ter post aangetekende brief van 29 oktober 1999 wordt aan verzoeker medegedeeld dat zijn ambt van lesgever omwille van het dalen van het studentenaantal voor het academiejaar 1999-2000 niet meer kan worden verlengd.

5. Bij schrijven van 9 november 1999 tekent verzoeker bij het departementshoofd tegen voornoemde beslissing bezwaar aan.

6. Met zijn brief van 18 november 1999 informeert verzoeker bij de algemeen directeur van de hogeschool naar het bestaan van een geschillencommissie binnen de hogeschool.

7. Bij brief van 22 november 1999 deelt de algemeen directeur verzoeker mede dat er in de hogeschool geen geschillencommissie bestaat.

8. In antwoord op zijn schrijven van 9 november 1999 heeft verzoeker op 23 december 1999 tenslotte nog een gesprek met het departementshoofd van het departement Muziek en Dramatische Kunst van de hogeschool;

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in verband met die voorwaarde het volgende uiteenzet in zijn verzoekschrift tot schorsing :

"28. Het nadeel dat de verzoeker lijdt ten gevolge van de onder nr. 1 van de aanvang van het huidig verzoekschrift ten zijne opzichte genomen beslissingen van 15 oktober 1999 is per se ernstig en moeilijk te herstellen vermits deze beslissingen een einde maken aan zijn lesopdracht in het hoger kunstonderwijs in het algemeen, zulks nadat zijn opdracht,

onwettig en onder zijn protest, voor het academiejaar 1998-1999 reeds van 30% naar 10% van een voltijdse opdracht was herleid geworden.

29. Deze beslissingen brengen tevens mede dat verzoeker verstoken zal blijven van welkdanige opdrachten waarvoor voordien, d.i. zolang hij zelf nog een lesopdracht had in het hoger kunstonderwijs, op hem van tijd tot tijd beroep werd gedaan, d.i. occasionele vervangingsopdrachten (een paar maal per jaar) in orkesten en opdrachten als jurylid in kleinstedelijke conservatoria (zie pt. 8 hiervoren), zodat de aangevochten beslissingen ook meebrengen dat aan zijn volledige professionele activiteit als klassiek musicus, na 17 jaar te hebben gefungeerd als lesgever en op 43-jarige leeftijd een einde komt, dit alles zonder perspectief van herstel, noch in hoger kunstonderwijs, noch anderszins.

Zulk een herstel is redelijkerwijs slechts mogelijk mits verzoeker met zijn professionele wereld in contact kan blijven en de bestreden beslissingen beletten dit juist.

30. De wederpartij kon perfect de vernietigende morele en sociale gevolgen van zijn niet-heraanstelling inschatten (vgl. Uw arrest nr. 66.426 van 28 mei 1997 inzake VERMEULEN) en heeft desalniettemin niet geaarzeld, sinds mei 1998, ondanks protest van onderwijzend personeel en studenten, een ganse charade op te zetten om verzoeker van haar podium te verwijderen, dit alles ten einde van een gegadigde verlost te zijn wanneer de tijd zal zijn aangebroken om te voorzien in de opvolging van de titularis 'klarinet', docent Freddy ARTEEL, zodat daarvoor alleen Eddy VAN OOSTHUYSE, een, wat 'klarinet' aangaat onregelmatig bij haar tewerkgesteld gastprofessor, waarvan de opdracht werd uitgebreid, zal overblijven.

31. Door de aangevochten beslissingen is verzoeker volledig werkloos en ontbeert hij rechtstreeks een maandelijks brutobedrag aan wedde van 8.866 Fr.; zijn werkloosheidsvergoeding als alleenstaande (verzoeker woont ook effectief alleen en heeft van niemand financiële hulp) volstaat amper om in leven te blijven.";

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt :

"1. Voorafgaandelijk wenst de verwerende partij aan te stippen dat de verzoekende partij, door dermate lang te wachten met het indienen van het verzoek tot schorsing en medegaand tot annulatie van de onderscheidene beslissingen (verzoekende partij heeft weliswaar midderwijl gevraagd of er een geschillencommissie bestaat, doch hierop volgde onverwijld een

antwoord dat dergelijke commissie niet bestaat), meer bepaald tot de laatste nuttige dag, hetgeen o.m. impliceert dat het academiejaar reeds ver gevorderd is en de verzoekende partij inmiddels reeds twee of drie maanden werkloos is, blijkbaar zelf haar niet-heraanstelling niet als dermate ernstig aanziet.

2. Er bestaat bovendien geen enkele reden om te geloven dat het loutere feit van het wegvallen van de lesopdracht (die bovendien nog amper 10% bedroeg), om redenen zoals hierboven aangegeven, van dien aard zou zijn om de andere activiteiten van de verzoekende partij te hypothekeren.

Welke in de voorgaande jaren het inkomen en de frequentie van deze nevenactiviteiten waren, wordt terzake niet medegedeeld.

De gevolgen die aan deze niet heraanstelling als lesgever voor 10% worden vastgeknoopt, die uiteindelijk een niet-heraanstelling betreft omwille van structurele problemen, zijn irrealistisch.

Niets zegt dat de verzoekende partij deze activiteiten niet zou kunnen verderzetten noch is gekend of de gebeurlijke stopzetting ervan niet aan andere oorzaken te wijten zijn.

3. In een volgend punt werpt de verzoeker op dat hij een moreel nadeel zou lijden ten gevolge van zijn niet-aanstelling.

Verwerende partij is de mening toegedaan dat het moreel nadeel dat door de verzoekende partij wordt aangehaald perfect kan worden goedge maakt door de morele voldoening welke een gebeurlijk annulatie-arrest zal kunnen verschaffen.

In een groot aantal gelijkaardige arresten, heeft de Raad van State geoordeeld dat de gebeurlijke vernietiging morele genoegdoening verschaft, waardoor een schorsing overbodig wordt (zie R.v.St., nr. 39.103, 30 maart 1992, Frederickx; R.v.St., nr. 36.822, 18 april 1991, De Leeuw; R.v.St., 40.443, 22 september 1992, Merckx, R.v.St., nr. 40.738, 13 oktober 1992, Messens - de morele last van niet-ingewilligde rechtmatige verwachtingen ten gevolge van het missen van een bevordering of een aanstelling).

4. Verweerder houdt vervolgens voor een financieel nadeel te lijden. Hij stelt hieromtrent dat zijn maandelijks inkomen verminderd is met een brutobedrag van nauwelijks 8.866 F.

Verwerende partij meent dat het financieel of pecuniair nadeel, zowel in abstracto als in concreto niet van dien aard is om te spreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekende partij.

Ingevolge vaststaande rechtspraak van uw Raad dient een financieel nadeel in het kader van het schorsingsverzoek buiten beschouwing te worden gelaten en kan niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd worden. (cfr. R.v.St.,

nr. 39.035, 20 maart 1992, D'heer; R.v.St.,
nr. 38.707, 10 februari 1992, Verhamme; R.v.St.,
nr. 37.878, , 16 oktober 1991, Zeimers; R.v.St.,
nr. 35.481, 14 augustus 1990, Anciaux en cons.).

Bovendien kan de verzoekende partij onmiddellijk van een werkloosheidsvergoeding genieten, hetgeen hem in principe toch zou moeten toelaten in zijn levensonderhoud te voorzien.

Tot slot zal, indien de middelen in de annulatieprocedure gegrond worden verklaard, de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden tot een reconstructie van de loopbaan van verzoekende partij, hetgeen op haar beurt zal leiden tot een vergoeding van het financiële nadeel. (R.v.S., nr. 39.103, 30.03.1992, Frederickx; R.v.S., nr. 35.638, 10.10.1990, Watticant).";

Overwegende dat de ontvankelijkheidseis dat de verzoekende partij het nodige moet hebben gedaan om de zaak zo snel mogelijk voor de Raad van State aanhangig te maken geldt in geval van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, niet voor een gewone schorsing; dat immers een verzoeker die op zéér korte termijn een uitspraak wil daar ook zelf moet naar handelen; dat in het geval van een gewone vordering tot schorsing het uitputten van de beroepstermijn in sommige omstandigheden de uiteenzetting over de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel zou kunnen ontkrachten, bijvoorbeeld als dit nadeel zich snel realiseert zodat onverwijld handelen geboden is of als verzoeker aanvoert dat hij het nadeel nog slechts korte tijd kan ondergaan; dat dit in deze zaak niet het geval is;

Overwegende dat verzoeker zich in het verzoekschrift als "niet-immuun tijdelijke" omschrijft; dat het gebrek aan stabiliteit van een tijdelijke aanstelling normaal uitsluit dat het verlies van zulk een aanstelling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan veroorzaken;

Overwegende dat de zienswijze van verzoeker dat de bestreden beslissingen hem beletten met zijn

professionele wereld in contact te blijven niet kan worden aanvaard; dat het verder kunnen uitoefenen van een 10%-lesopdracht niet noodzakelijk is om professionele contacten te onderhouden;

Overwegende dat heel wat administratieve beslissingen de eer van de betrokkenen aantasten; dat het aldus ondergane nadeel in beginsel echter kan worden hersteld door de morele voldoening die een annulatie-arrest zal verschaffen; dat verzoeker in dit verband geen tegenindicaties aanvoert;

Overwegende dat verzoeker door de bestreden beslissingen maandelijks 8.866 BEF brutowedde derft en volledig werkloos is; dat hij thans een werkloosheidsvergoeding als alleenstaande geniet; dat hij echter nalaat concrete gegevens aan te brengen die een vergelijking mogelijk maken tussen zijn nettomaandinkomen vóór - toen hij geen volledige werkloosheidsvergoeding had, maar wel over zijn inkomen als tijdelijk aangestelde beschikte - en na de bestreden beslissingen; dat zodoende verzoeker niet aantoont dat hij zich door de bestreden beslissingen in een toestand van sociale uitsluiting bevindt;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juni 2000, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. BAERT.